

I det omfang ofrene selv har været spirituspåvirkede og eventuelt selv derved har medvirket til at fremkalde den tragiske situation, vil den påtænkte nedsættelse af promillegrænsen for bilister næppe afværge de pågældende uheld.

Svar (11/3 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Jeg kan oplyse, at der endnu ikke fra Danmarks Statistik foreligger de oplysninger for 1996, som i givet fald skulle danne udgangspunkt for besvarelsen af spørgsmålet.

Jeg kan dog endvidere oplyse, at der i trafikken i årene 1993-1995 blev dræbt i alt 27 personer, der var påvirket i intervallet mellem 0,5 og 0,8 promille – 12 i 1993, 9 i 1994 og 6 i 1995. Af de 27 dræbte var de 16 dræbte den påvirkede motorfører selv.

I statistikken er førere af biler, traktorer, motorcykler og registreringspligtige knallerter medregnet som motorførere, medens egentlige knallertførere ikke er medregnet.

De i perioden 27 dræbte med promiller mellem 0,5 og 0,8 er det af politiet registrerede antal. Da der ifølge oplysningerne fra politiet kan være mangler i indberetningerne af de lave promiller under den eksisterende promillegrænse, kan det faktiske antal dræbte i sådanne uheld være større end det angivne. Omfanget af en eventuel mangelfuld rapportering kendes ikke.

Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har gjort opmærksom på, at de 27 dræbte i uheld med lave promiller ikke nødvendigvis er dræbt som følge af den lave promille, hvilket også kan anføres ved uheld med promiller over 0,8. En nærmere vurdering af spørgsmålet om, hvor mange af de 27 dræbte der direkte må antages at være en følge af kørsel med en promille over 0,5, vil kræve en grundig detailanalyse af det enkelte uheld, som der tidsmæssigt ikke er mulighed for inden for rammerne af denne besvarelse.

Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har endelig beregnet, at der har været spiritus – i denne forbindelse vil det sige over 0,5 promille – involveret i 20,7% af de nævnte dødsulykker i trafikken.

Spm. nr. S 1594

Til skatteministeren (4/3 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for og kommentere de retlige konsekvenser af EF-Domstolens dom af 14. januar 1997 om, at staten kun kan undlade at tilbagebetale ambi, hvis virksomheden har fået en uberettiget økonomisk fordel, herunder om dommen giver anledning til en revurdering af statens tilbagebetalingspolitik i ambi-sagerne?«

Svar (12/3 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I dommen fastslår EF-Domstolen, at en medlemsstat som udgangspunkt er forpligtet til at tilbagebetale afgifter opkrævet i strid med fællesskabsretten.

Tilbagebetaling skal dog ikke ske, når det er godtgjort, at den afgiftspligtige faktisk har overvæltet den ulovlige afgift på andre.

Hvis en virksomhed fik tilbagebetalt et afgiftsbeløb, som var overvæltet på køberen, ville virksomheden opnå en dobbelt betaling, der vil kunne anses for en ugrundet berigelse.

Yderligere fremgår det af dommen, at det er i overensstemmelse med EU-retten, at en ugrundet berigelse afskæres. Dette er fastslået i EF-Domstolens domme i Just-, Denkvit- og San Giorgio-sagerne.

Dommen har ikke givet anledning til at ændre de retningslinier, der følges ved afgørelse af sager om tilbagebetaling af ambi, jf. Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 645 af 30. juni 1996 og Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1996-19 af 10. juli 1996.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at Kammeradvokaten har været inddraget i vurderingen heraf.

Spm. nr. S 1627

Til finansministeren (6/3 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt der kan gøres ministeransvar gældende, når statslige aktieselskaber med hel eller delvis statsligt eje udøver politiserende aktiviteter i form af lobbyisme?«